

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 542/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EL) nr 1215/2012 seoses eeskirjadega, mida kohaldatakse ühtsele patendikohtule ja Beneluxi kohtule**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõike 2 punkte a, c ja e,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 19. veebruaril 2013 allkirjastasid Belgia Kuningriik, Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Iirimaa, Kreeka Vabariik, Prantsuse Vabariik, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari, Malta Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Portugali Vabariik, Rumeenia, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ühtset patendikohut käsitleva lepingu ⁽³⁾ („ühtse patendikohtu leping”). Ühtse patendikohtu lepingus on ette nähtud, et leping ei jõustu enne neljanda kuu esimest päeva pärast seda, kui on jõustunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1215/2012 ⁽⁴⁾ muudatused, mis käsitlevad kõnealuse määruse seotust ühtse patendikohtu lepinguga.
- (2) 15. oktoobril 2012 kirjutasid Belgia Kuningriik, Luksemburgi Suurhertsogiriik ja Madalmaade Kuningriik, kes on 31. märtsil 1965. aastal sõlmitud Beneluxi kohtu asutamist ja põhikirja käsitleva lepingu („Beneluxi kohtu leping”) osalisriigid, alla kõnealust lepingut muutvale protokollile. Kõnealune protokoll võimaldab anda Beneluxi kohtu alluvusse teatavad määruse (EL) nr 1215/2012 reguleerimisalasse kuuluvad asjad.
- (3) On vaja reguleerida määruse (EL) nr 1215/2012 seost ühtse patendikohtu lepingu ja Beneluxi kohtu lepinguga, muutes kõnealust määrust.
- (4) Ühtset patendikohut ja Beneluxi kohut tuleks lugeda kohtuteks määruse (EL) nr 1215/2012 tähenduses, et tagada õiguskindlus ja ettenähtavus kostjate jaoks, kelle vastu võidakse nimetatud kahte kohtusse esitada hagi mõnes muus kui määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirjade kohaselt määratud liikmesriigis asuvas paigas.

⁽¹⁾ 26. veebruari 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT C 175, 20.6.2013, lk 1.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1).

- (5) Käesoleva määrusega määrusesse (EL) nr 1215/2012 seoses ühtse patendikohtuga tehtavate muudatuste eesmärgiks on kindlaks määrata nimetatud kohtu rahvusvaheline kohtualluvus ning need ei mõjuta menetluste jaotamist nimetatud kohtu talituste vahel ega ühtse patendikohtu lepingus sätestatud korda, milles käsitletakse kohtualluvust, sealhulgas erandlikku kohtualluvust kõnealuses lepingus ette nähtud üleminekuaja jooksul.
- (6) Ühtne patendikohus ja Beneluxi kohus kui mitme liikmesriigi ühised kohtud ei saa siseriikliku õiguse alusel menetleda asju, mille puhul kostja alaline elukoht ei ole liikmesriigis, nagu seda saab teha ühe liikmesriigi kohus. Et võimaldada neil kahel kohtul menetleda asju selliste kostjate puhul, tuleks määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirju vastavalt kas ühtse patendikohtu või Beneluxi kohtu alluvusse kuuluvate asjade osas kohaldada ka kostjatele, kelle alaline elukoht on kolmandas riigis. Kehtivate määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvust reguleerivate eeskirjadega tagatakse tihe seos kõnealuse määrusega hõlmatud menetluste ja liikmesriikide territooriumi vahel. Seetõttu on asjakohane selliste eeskirjade laiendamine kõigile kostjatele, sõltumata nende alalisest elukohast. Määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvust reguleerivate eeskirjade kohaldamisel peaksid ühtne patendikohus ja Beneluxi kohus (eraldi osutatuna kui „ühine kohus“) kohaldama vaid neid eeskirju, mis on nende kohtualluvuses olevate asjade puhul asjakohased.
- (7) Ühisel kohtul peaks olema võimalik täiendavat kohtualluvust reguleerivate eeskirjade alusel lahendada vaidlusi menetlustes, mis hõlmavad kolmandas riigis elavat kostjat seoses Euroopa patendi rikkumisega, mis põhjustab kahju nii liidus kui ka väljaspool liitu. Sellist täiendavat kohtualluvust tuleks teostada juhul, kui kostjale kuuluv vara asub liikmesriigis, kes on ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, ja kõnealune vaidlus on piisavalt seotud sellise liikmesriigiga, näiteks seetõttu, et seal on hageja alaline elukoht, või seetõttu, et seal asuvad vaidlusega seotud tõendid. Kohtualluvuse kindlakstegemisel peaks ühine kohus arvesse võtma asjaomase vara väärtust: see ei tohiks olla ebaproportsionaalselt väike ja see peaks võimaldama kohtuotsuse vähemalt osalist täitmist liikmesriikides, kes on ühise kohtu asutamise lepingu osalisriigid.
- (8) Määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirju, millega reguleeritakse samas asjas pooleliolevaid menetlusi (lis pendens) ja seotud hagisid ning mille eesmärk on ära hoida paralleelseid menetlusi ja vastuolulisi otsuseid, tuleks kohaldada juhul, kui menetlus on algatatud ühises kohtus ja sellise liikmesriigi kohtus, kus ühtse patendikohtu lepingut või vastavalt Beneluxi kohtu lepingut ei kohaldata.
- (9) Määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirju, mis reguleerivad samas asjas pooleliolevaid menetlusi (lis pendens) ja seotud hagisid, tuleks kohaldada ka juhul, kui ühtse patendikohtu lepingus ette nähtud üleminekuaja jooksul algatatakse menetlus teatavat liiki asjas ühelt poolt ühtses patendikohtus ja teiselt poolt ühtset patendikohtu käsitlevas lepingus osaleva liikmesriigi kohtus.
- (10) Ühtse patendikohtu või Beneluxi kohtu otsuseid tuleks kooskõlas määrusega (EL) nr 1215/2012 tunnustada ja täita liikmesriigis, kes ei ole vastavalt kas ühtse patendikohtu lepingu või Beneluxi kohtu lepingu osalisriik.
- (11) Sellise liikmesriigi kohtu otsuseid, kes ei ole vastavalt kas ühtse patendikohtu lepingu või Beneluxi kohtu lepingu osalisriik, tuleks tunnustada ja täita teistes liikmesriikides määruse (EL) nr 1215/2012 kohaselt.
- (12) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 1215/2012 vastavalt muuta.
- (13) Kuna käesoleva määruse eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda selle ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (14) ELi lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule (ELi toimimise leping) lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 ja artikli 4a lõike 1 kohaselt on kõnealused liikmesriigid teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

- (15) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav, ilma et see piiraks Taani võimalust kohaldada määruse (EL) nr 1215/2012 käesolevas määruses sätestatud muudatusi, mis tulenevad 19. oktoobri 2005. aasta Euroopa Ühenduse ja Taani Kuningriigi vahelise kohtualluvust ja kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist tsiviil- ja kaubandusajades käsitleva lepingu⁽¹⁾ artiklist 3,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 1215/2012 VII peatükki lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 71a

1. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse mitme liikmesriigi ühist kohut („ühine kohus“), mis on täpsustatud lõikes 2, liikmesriigi kohtuks, kui ta menetleb vastavalt lepingule, millega selline ühine kohus asutati, käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvaid asju.
2. Käesoleva määruse kohaldamisel on ühised kohtud järgmised kohtud:
 - a) 19. veebruaril 2013 allakirjutatud ühtset patendikohut käsitleva lepinguga („ühtse patendikohtu leping“) asutatud ühtne patendikohus ja
 - b) 31. märtsil 1965 sõlmitud Beneluxi kohtu asutamist ja põhikirja käsitleva lepinguga („Beneluxi kohtu leping“) asutatud Beneluxi kohus.

Artikkel 71b

Ühise kohtu kohtualluvus määratakse järgmiselt:

- 1) ühine kohus on pädev asja menetlema juhul, kui käesoleva määruse kohaselt oleks kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu reguleerimisalasse kuuluvat asja pädev menetlema sellise liikmesriigi kohus, kes on kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik;
- 2) kui kostja alaline elukoht ei ole liikmesriigis ja käesoleva määruse kohaselt ei ole temaga seotud asja kohtualluvus määratud teisiti, kohaldatakse asjakohasel juhul II peatükki, sõltumata kostja alalisest elukohast.

Ühiselt kohtult võib taotleda ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete kehtestamist isegi juhul, kui asja sisuliseks lahendamiseks on pädevad kolmanda riigi kohtud;
- 3) kui punkti 2 kohaselt on ühise kohtu pädevuses kostjaga seotud vaidlus seoses Euroopa patendi rikkumisega, mis põhjustab kahju liidu piires, võib kõnealune kohus menetleda ka sellise rikkumisega väljaspool liitu põhjustatud kahjuga seotud asja.

Sellist kohtualluvust võib teostada vaid juhul, kui kostjale kuuluv vara asub mõnes liikmesriigis, kes on kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, ja kõnealune vaidlus on piisavalt seotud mõne sellise liikmesriigiga.

Artikkel 71c

1. Artikleid 29–32 kohaldatakse juhul, kui menetlus algatatakse ühises kohtus ja sellise liikmesriigi kohtus, kes ei ole kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik.
2. Artikleid 29–32 kohaldatakse juhul, kui ühtse patendikohtu lepingu artiklis 83 osutatud üleminekuaja jooksul algatatakse menetlus ühtses patendikohtus ja sellise liikmesriigi kohtus, kes on ühtse patendikohtu lepingu osalisriik.

Artikkel 71d

Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise suhtes:

- a) ühise kohtu otsus, mida tuleb tunnustada ja täita liikmesriigis, kes ei ole kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, ja

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2005, lk 62.

- b) muu kui ühise kohtu asutamise lepingu osalisriigiks oleva liikmesriigi kohtu otsus, mida tuleb tunnustada ja täita liikmesriigis, kes on kõnealuse lepingu osalisriik.

Juhul kui ühise kohtu tehtud otsuse tunnustamist ja täitmist taotletakse liikmesriigis, kes on kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, kohaldatakse käesoleva määruse eeskirjade asemel siiski nimetatud lepingus sisalduvaid tunnustamise ja täitmise eeskirju.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 10. jaanuarist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS
